

Ο Θεός Εργάζεται τον Εαυτό Του εν Χριστώ μέσα στην Ύπαρξή Μας

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Β΄ Σαμ 7:12-14α, Α΄ Κορ 3:9, Εφ 3:14-21,
Μτ 13:3-9, 19-23, Απ 21:3, 22

- I. Το Β΄ Σαμουήλ 7:12-14α αποτελεί την αποκάλυψη μιας προφητείας μέσω της τυπολογίας, που μας δείχνει ότι χρειαζόμαστε τον Θεό να οικοδομήσει τον Χριστό μέσα στην εσωτερική μας σύσταση, ώστε να ανασυγκροτηθεί ολόκληρη η ύπαρξή μας με τον Χριστό—Μτ 16:18, Εφ 3:17:**
- A. Η οργανική οικοδόμηση της εκκλησίας, ως Σώματος του Χριστού, μέσω της διαδικασίας του πνευματικού μεταβολισμού, είναι στην πραγματικότητα αυτό που ο Γιαχβέ προφήτεψε στον Δαβίδ, κατά την τυπολογία, στο Β΄ Σαμουήλ 7:12-14α. Μόνο μέσω αυτής της διαδικασίας, τα ανθρώπινα όντα μπορούν να μεταμορφωθούν σε γιους του Θεού. Μόνο έτσι, κάτι ανθρώπινο, ο σπόρος του ανθρώπου, μπορεί να γίνει κάτι θείο—οι γιοι του Θεού.
 - B. Προκειμένου να πραγματοποιηθεί η οικοδόμηση του Θεού, χρειάζεται να λαμβάνουμε, να χωνεύουμε και να αφομοιώνουμε τον οργανικό, πνευματικό Χριστό, ο οποίος είναι το ζωοποιό Πνεύμα, σαν την πνευματική μας τροφή, το ποτό και την πνοή μας—Ιω 6:51, 57, 7:37-39, 20:22:
 - 1. Όταν απολαμβάνουμε τον «τωρινό» Χριστό καθώς Τον τρώμε, Τον πίνουμε και Τον εισπνέουμε, μια μεταβολική διαδικασία λαμβάνει χώρα μέσα μας, και ο Χριστός συγκροτείται μέσα στην ύπαρξή μας—Γαλ 2:20, Β΄ Κορ 2:15, Φίλ 1:20-21.
 - 2. Η οικονομία του Θεού είναι να εργάζεται τον εαυτό Του μέσα μας, ώστε να μπορούμε να βιώνουμε τη μεταβολική διαδικασία της πνευματικής πέψης και αφομοίωσης, η οποία παράγει μια σταδιακή και ουσιαστική αλλαγή στη ζωή—Β΄ Κορ 3:18.
 - 3. Αυτή η μεταβολική διαδικασία είναι η μεταμόρφωση, και η μεταμόρφωση είναι η οικοδόμηση—βλ. Απ 21:18, 4:3.
- II. Οι πιστοί, οι οποίοι έχουν αναγεννηθεί εν Χριστώ με τη ζωή του Θεού, είναι το καλλιεργημένο χωράφι του Θεού, ένα αγρόκτημα στη νέα κτίση Του, ώστε να καλλιεργούν τον Χριστό για την παραγωγή πολύτιμων υλικών για την οικοδομή του Θεού—Α΄ Κορ 3:9:**
- A. Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, η αύξηση συνεπάγεται την οικοδόμηση. Αυτή η οικοδόμηση πραγματοποιείται δια της αύξησης του θείου σπόρου της ζωής μέσα μας—Α΄ Ιω 3:9, Κολ 2:19, Εφ 4:15-16.
 - B. Η προς Εφεσίους 3:17 αποκαλύπτει ότι ο Τριαδικός Θεός έχει έρθει μέσα μας για να κάνει ένα οικοδομικό έργο, με τον εαυτό Του ως το στοιχείο, αλλά και με κάτι από μας ως το υλικό.
 - Γ. Αυτό απεικονίζεται με την παραβολή του σπορέα στο κατά Ματθαίο 13:
 - 1. Ο Κύριος σπέρνει τον εαυτό Του ως σπόρο ζωής μέσα στις ανθρώπινες καρδιές, που είναι το χώμα, ώστε να μπορεί να αυξάνεται και να ζει μέσα τους, καθώς και να εκφράζεται μέσα απ' αυτούς—Μτ 13:3.
 - 2. Ο σπόρος σπέρνεται στο χώμα για να μεγαλώνει με τα θρεπτικά συστατικά του χώματος. Ως αποτέλεσμα, η παραγωγή αποτελεί τη σύνθεση στοιχείων και από τον σπόρο και από το χώμα—Μτ 13:23.
 - 3. Μέσα μας έχουμε ορισμένα θρεπτικά συστατικά, που δημιουργήθηκαν από τον Θεό ως μια προετοιμασία, για να μπορεί Αυτός να εισέρχεται και να αυξάνεται μέσα μας. Ο Θεός δημιούργησε το ανθρώπινο πνεύμα με θρεπτικά συστατικά, όπως και την καρδιά του ανθρώπου σαν το χώμα, για το θείο σπόρο—βλ. Α΄ Πε 3:4.

4. Ο ρυθμός με τον οποίο αυξανόμαστε στη ζωή δεν εξαρτάται από τον θείο σπόρο, αλλά από την ποσότητα των θρεπτικών συστατικών που παρέχουμε σε αυτόν τον σπόρο. Όσο περισσότερα θρεπτικά συστατικά προμηθεύουμε, τόσο πιο γρήγορα ο σπόρος θα αυξάνεται και τόσο περισσότερο θα ευδοκιμεί—Ψλ 78:8, Μτ 5:3, 8:
 - α. Αν παραμένουμε στην ψυχή μας, στον φυσικό μας άνθρωπο, δεν θα υπάρξει κανένα θρεπτικό συστατικό για την αύξηση του θείου σπόρου. Αν όμως κραταιωνόμαστε στον εσωτερικό μας άνθρωπο, δίνουμε προσοχή στο πνεύμα μας και εξασκούμε το πνεύμα μας, τα θρεπτικά συστατικά θα προμηθεύονται, και ο Χριστός θα κατοικεί μέσα στις καρδιές μας—Εφ 3:16-17, Ρωμ 8:6, Α΄ Τιμ 4:7, βλ. Ιδ 19.
 - β. Αν θέλουμε να έχουμε την αύξηση του Κυρίου σαν τον σπόρο της ζωής μέσα μας, για να γίνει η πλήρης απόλαυσή μας, πρέπει να ανοιγόμαστε πλήρως στον Κύριο και να συνεργαζόμαστε με Αυτόν, ώστε να σμιλεύουμε την καρδιά μας διεξοδικά—Μτ 13:3-9, 19-23.
5. Αφενός, ο Θεός μας ενδυναμώνει με τον εαυτό Του ως το στοιχείο. Αφετέρου, εμείς παρέχουμε το θρεπτικά συστατικά. Μέσω αυτών των δύο, ο Θεός εν Χριστώ εκτελεί την ουσιαστική οικοδόμηση—την οικοδόμηση του οίκου Του—σε ολόκληρη την ύπαρξή μας.

III. Η προσευχή του αποστόλου στην προς Εφεσίους 3 αποκαλύπτει ότι, για την εκπλήρωση της αιώνιας οικονομίας του Θεού, χρειαζόμαστε τον Πατέρα, σύμφωνα με τα πλούτη της δόξας Του, να μας κραταιώνει με δύναμη μέσω του Πνεύματός Του μέσα στον εσωτερικό άνθρωπο, ώστε να μπορεί ο Χριστός να οικοδομείται μέσα στις καρδιές μας, καταλαμβάνοντας ολόκληρη την ύπαρξή μας, για να μπορέσουμε να γεμίσουμε με όλο το πλήρωμα του Θεού—Εφ 3:14-19:

- A. Το γεγονός ότι χρειάζεται να κραταιωθούμε με δύναμη στον εσωτερικό άνθρωπο υποδεικνύει ότι δεν βρισκόμαστε στον εσωτερικό άνθρωπο, αλλά ότι ζούμε κυρίως στον εξωτερικό άνθρωπο—Εφ 3:16, 1:19-22, 3:20.
- B. Ο Χριστός επιθυμεί να καταλάβει κάθε δωμάτιο της καρδιάς μας:
 1. Η λέξη «κατοικήσει» βασικά σημαίνει να εγκατασταθεί σε μια κατοικία, να κάνει κατοικητήριο, και το πρόθημα αυτής της λέξης σημαίνει «κάτω»—Εφ 3:17.
 2. Καθώς ο Χριστός κάνει το σπίτι Του βαθιά μέσα στις καρδιές μας, ριζωνόμαστε εν αγάπη για το αγρόκτημα του Θεού και θεμελιωνόμαστε για την οικοδομή του Θεού—Εφ 3:17β.
 3. Καθώς ο Χριστός κάνει το σπίτι Του στις καρδιές μας, γινόμαστε δυνατοί για να καταλάβουμε με όλους τους αγίους τον άπειρο Χριστό, οι διαστάσεις του οποίου είναι οι διαστάσεις του σύμπαντος—Εφ 3:18:
 - α. Η εμπειρία μας από τον Χριστό στην εκκλησία πρέπει να γίνει τρισδιάστατη, όπως ένας κύβος (με πλάτος, μήκος, ύψος και βάθος), δεν πρέπει να είναι μονοδιάστατη, όπως μια γραμμή.
 - β. Και στη σκηνή και στον ναό τα Άγια των Αγίων ήταν σαν κύβος—Εξ 26:2-8, Α΄ Βασ 6:20.
 - γ. Τελικά, η Νέα Ιερουσαλήμ, η οικοδομή του Θεού, θα είναι ένας αιώνιος κύβος, τα Άγια των Αγίων, 12.000 στάδια και στις τρεις διαστάσεις της—Απ 21:16.
 4. Όταν ο Χριστός κάνει το σπίτι Του στις καρδιές μας, γνωρίζουμε την αγάπη του Χριστού που υπερβάλλει τη γνώση, ώστε να γεμίσουμε με όλο το πλήρωμα του Τριαδικού Θεού για τη συλλογική Του έκφραση, τον δοξασμό Του—Εφ 3:19-21, βλ. Γεν 24:47, 53, 61-67.

IV. Αν συνειδητοποιήσουμε ότι ο Θεός θέλει να εργάζεται τον εαυτό Του μέσα στους εκλεκτούς Του, τότε ο στόχος του έργου μας θα είναι να διακονούμε τον οικοδομημένο

Θεό που οικοδομεί μέσα στους ανθρώπους, ώστε να μπορεί ο Τριαδικός Θεός να οικοδομείται μέσα στην ύπαρξή τους—Εφ 3:17α:

- A. Το κρίσιμο ζήτημα του έργου μας στην ανάκτηση του Κυρίου είναι να διακονούμε τον οικοδομημένο Θεό που οικοδομεί—Μτ 16:18, Εφ 2:21-22, 3:17α.
 - B. Πρέπει να επανεξετάσουμε το έργο που κάνουμε για τον Κύριο και να αναρωτηθούμε πόσος Χριστός, ως η ενσωμάτωση του Τριαδικού Θεού, έχει υφανθεί σε εκείνους που έχουμε φέρει στον Κύριο—Γαλ 4:19, Κολ 1:28.
 - Γ. Χρειάζεται να εφαρμόζουμε ένα πράγμα—το να διακονούμε τον επεξεργασμένο και ολοκληρωμένο Τριαδικό Θεό στους άλλους, ώστε να μπορεί να οικοδομείται στον εσωτερικό τους άνθρωπο. Χρειάζεται να προσευχόμαστε ότι ο Κύριος θα μας μάθει να εργαζόμαστε με αυτόν τον τρόπο—Β΄ Κορ 13:13, Α΄ Κορ 3:9α, 10,12.
 - Δ. Όταν οικοδομούμε την εκκλησία με τον επεξεργασμένο και ολοκληρωμένο Τριαδικό Θεό, στην πραγματικότητα, δεν οικοδομούμε εμείς, αλλά ο Θεός μέσα από μας, χρησιμοποιώντας μας ως τα μέσα για να παρέχει και να μεταδίδει τον εαυτό Του στους άλλους—Πραξ 9:15, Α΄ Κορ 14:4β, Β΄ Κορ 3:3-6.
 - Ε. Καθώς εργαζόμαστε για τον Θεό σήμερα, πρέπει να συμμετέχουμε στην οικοδόμηση του Θεού—τη συγκρότηση του θείου στοιχείου μέσα στο ανθρώπινο και του ανθρώπινου στοιχείου μέσα στο θείο—Ιω 14:20, 15:4α, Α΄ Ιω 4:15.
 - ΣΤ. Καθώς το θείο στοιχείο συγκροτείται μέσα στην ανθρώπινη φύση μας, γινόμαστε Θεός στη ζωή και τη φύση, αλλά όχι στη Θεότητα. Καθώς το ανθρώπινο στοιχείο συγκροτείται μέσα στον Θεό, ο Θεός γίνεται άνθρωπος. Αυτή είναι η οικοδόμηση όπως αποκαλύπτεται στην Καινή Διαθήκη—Εφ 2:21, 4:16.
 - Ζ. Στην ανάκτηση του Κυρίου το έργο μας πρέπει να αποτελεί μέρος αυτής της αμοιβαίας συγκρότησης:
 - 1. Αν το έργο μας δεν σχετίζεται με αυτή την αμοιβαία συγκρότηση, τότε στα μάτια του Θεού, το έργο μας θα είναι σαν ξύλο, χορτάρι και καλάμι—Α΄ Κορ 3:12.
 - 2. Αν το έργο μας αποτελεί μέρος αυτής της αμοιβαίας συγκρότησης, ο Θεός θα θεωρεί το έργο μας ως χρυσάφι, ασήμι και πολύτιμους λίθους, που θα ολοκληρωθούν στη Νέα Ιερουσαλήμ—Απ 21:2, 10-11, 18-21.
 - Η. Καθώς πασχίζουμε να εκτελούμε την καθορισμένη οδό του Θεού, με τα τέσσερα βήματα της γέννησης, της θρέψης, του καταρτισμού και της οικοδόμησης, το έργο μας πρέπει να βασίζεται στον επεξεργασμένο και ολοκληρωμένο Τριαδικό Θεό, ο οποίος οικοδομεί τον εαυτό Του μέσα στους εκλεκτούς Του και τους εκλεκτούς Του μέσα σε Αυτόν.
 - Θ. Αν διακονούμε τον οικοδομημένο Θεό, που οικοδομεί τους ανθρώπους για την αύξησή τους στη θεία ζωή, θα οικοδομούμε το Σώμα του Χριστού, το οποίο θα ολοκληρωθεί στη Νέα Ιερουσαλήμ—Κολ 2:19, Εφ 4:15-16, Απ 21:10.
- V. Τελικά, ο Τριαδικός Θεός και η λυτρωμένη ανθρωπότητα θα αναμειχθούν, θα συγκεραστούν και θα οικοδομηθούν σαν μία οντότητα—η Νέα Ιερουσαλήμ—Απ 21:2, 10:**
- A. Η Νέα Ιερουσαλήμ οικοδομείται καθώς ο Θεός συγκροτείται μέσα στον άνθρωπο, για να κάνει τον άνθρωπο όμοιο με τον Θεό στη ζωή, τη φύση και τη σύσταση, ώστε ο Θεός και ο άνθρωπος να μπορούν να γίνουν μία συλλογική οντότητα—Απ 21:18-21.
 - B. Η Νέα Ιερουσαλήμ αποτελεί σύνθεση της ανάμειξης και του συγκερασμού της θεϊότητας με την ανθρώπινη φύση σαν μία οντότητα. Όλα τα συστατικά έχουν την ίδια ζωή, φύση και σύσταση και, συνεπώς, αποτελούν έναν συλλογικό άνθρωπο—Απ 21:3,22:
 - 1. «Ο Θεός είναι μέσα στον άνθρωπο, και ο άνθρωπος μέσα στον Θεό / Για να συγκατοικούν. / Ο Θεός είναι το περιεχόμενο του ανθρώπου, / Ωστε ο άνθρωπος να εκφράζει τον Θεό»—Ύμνος 972 (στροφή 9) στα Αγγλικά.

2. Ο Θεός και ο άνθρωπος, ο άνθρωπος και ο Θεός, συνοικοδομούνται, αναμειγνύονται και συγκεράζονται. Αυτή είναι η ολοκλήρωση της οικοδομής του Θεού.
- Γ. Η Νέα Ιερουσαλήμ είναι η σύνθεση του Θεού με τον άνθρωπο, του ανθρώπου με τον Θεό, οι οποίοι έχουν συγκροτηθεί για να γίνουν ένα—Απ 22:17α, 21:3, 22:
1. Η θειότητα εκφράζεται στην ανθρώπινη φύση, και η ανθρώπινη φύση δοξάζεται στη θειότητα, με την ακτινοβόλα λάμψη της θείας δόξας μέσα στην ανθρώπινη φύση—Απ 21:11.
 2. Αυτά τα δύο—η θειότητα και η ανθρώπινη φύση—γίνονται μια συγκατοικία:
 - α. Εκείνος που είναι Θεός, αλλά και άνθρωπος, συγκατοικεί με εκείνον που είναι άνθρωπος, αλλά και Θεός.
 - β. Εκείνος που είναι άνθρωπος, αλλά και Θεός, συγκατοικεί με Εκείνον που είναι Θεός, αλλά και άνθρωπος.
- Δ. Η συγκατοικία που παράγεται από τη συγκρότηση του θείου στοιχείου μέσα στο ανθρώπινο, και του ανθρώπινου στοιχείου μέσα στο θείο, είναι το επίκεντρο και η πραγματικότητα του σύμπαντος—Απ 21:1-2, 22, Εκ 1:2.
- Ε. «Ο επεξεργασμένος και ολοκληρωμένος Τριαδικός Θεός, σύμφωνα με την ευδοκία της επιθυμίας Του, για την ύψιστη πρόθεση στην οικονομία Του, οικοδομείται μέσα στους εκλεκτούς Του, και οικοδομεί τους εκλεκτούς Του μέσα σε Αυτόν. Έτσι, μπορεί να κατέχει μια σύσταση εν Χριστώ, η οποία είναι η ανάμειξη της θειότητας με την ανθρώπινη φύση, για να γίνει ο οργανισμός Του και το Σώμα του Χριστού, η αιώνια έκφρασή Του και η συγκατοικία του λυτρωτικού Θεού με τον λυτρωμένο άνθρωπο. Η τελική ολοκλήρωση αυτής της θαυμάσιας δομής θησαυρού θα είναι η Νέα Ιερουσαλήμ στην αιωνιότητα»—Η επιγραφή στον τάφο του Witness Lee.